

Таким чином, напрям охорони навколишнього середовища як складової забезпечення сталого розвитку сільських територій повинен враховувати виведення з сільськогосподарського обороту деградованих і техногенно забруднених земель, розвиток органічного сільськогосподарського виробництва, облаштування сільських ландшафтів, удосконалення планів використання земельних, лісових та водних ресурсів, оптимізацію землекористування, формування цивілізованого ринку сільськогосподарських земель, тощо [3, с. 208].

Отже, нами було виявлено, що адаптація до міжнародних та європейських стандартів у екологічній сфері вимагає залучення значних обсягів капітальних вкладень у модернізацію галузей економіки на інноваційних засадах та пов'язане із нарощуванням економічного потенціалу країн світу. Таким чином, на нашу думку, використання позитивного досвіду розвитку сільських територій, акумульованого в країнах – членах ЄС протягом тривалого періоду їх соціально-економічної еволюції, є важливою складовою реалізації політики європейської інтеграції України, а також потужним важелем підвищення ефективності функціонування господарських комплексів сільських територій нашої держави та чинником зростання якості життя сільського населення.

ЛІТЕРАТУРА

1. Шишпанова Н. О. Актуальні проблеми зайнятості населення сільських територій та стратегічні напрямки їх вирішення / Н. О. Шишпанова // Сталий розвиток економіки. – 2015. – № 2. – С. 157-162.
2. Бобровська Н. В. Апроксимація міжнародного законодавства у збереженні і відновленні навколишнього середовища / Н. В. Бобровська // Вісник аграрної науки Причорномор'я. – 2015. – Вип. 4. – С. 36-42.
3. Назаркевич М. Р. Удосконалення розвитку сільських територій як чинника підвищення рівня життя сільського населення / М. Р. Назаркевич // Глобальні та національні проблеми економіки. – 2015. – Вип. 5. – С. 203-208.

УДК 004.738.5 : 336.741.243

BITCOIN – АЛЬТЕРНАТИВНА ВАЛЮТНА СИСТЕМА

Захиров М. П., студент групи Б 3/2

Науковий керівник – асистент Щербина Ю. О.

Миколаївський національний аграрний університет

У 2009 р. було впроваджено нову електронну валюту: Bitcoin, яка дуже швидко почала розповсюджуватись і привертати увагу суспільства. На сьогодні вона не залишається без уваги економістів, та диспутів щодо доцільності її існування. Особливої актуальності питання впровадження нової валюти набуло після публікації статті Майком Хирном – одним з основних розробників Bitcoin, в якій він зазначив, що “експеримент з криптовалютою не вдався” [1].

Біткоїн як нова криптовалюта ставала предметом дослідження, як вітчизняних так і зарубіжних науковців. Серед них: М. Хірн, Є. Резніченко, П. Кругман та ін. Проте, залишаються до кінця нерозкритими деякі аспекти її існування. Виникає необхідність визначення її місця в світовій економіці.

Біткоїн – це електронна валюта, якою можна оплачувати покупки, деякі послуги, або просто купити в інвестиційних цілях. Але це не традиційна валюта, і навіть не електронні гроші. У біткоїна не існує єдиного емітента. Немає центрального банку або установи, яка випускає монети в обіг і встановлює їх курс. Емітентом монет може стати практично будь-хто. По суті, електронна платіжна система біткоїн – це математична машина, яка регулюється закладеними в неї формулами і математичними законами, а тому не вимагає регулювання ззовні. Кожна “монета” має унікальний криптографічний код, а всі операції з біткоїнами записуються у відкритому доступі для всіх користувачів системи. Сама ж система також не централізована, а “розкидана” по тисячах “вузлів” – комп’ютерів окремих користувачів. Можна сказати, що вона повторює структуру інтернету [2].

У деяких країнах операції з криптовалютою офіційно дозволені. Зазвичай їх розцінюють як товар чи інвестиційний актив, які регулюються відповідним законодавством для можливості оподаткування. Також Bitcoin в деяких випадках визнають в якості розрахункової грошової одиниці. Наприклад в Японії, нова валюта є законним платіжним засобом з податком на їх придбання, в той час як в Китаї операції з біткоїнами дозволені лише для фізичних осіб і заборонені для банків.

В Україні на сьогодні не має жодного законодавчого акту чи роз’яснень які могли б юридично контролювати обіг Bitcoin в державі. Теоретично нова валюта може належати до електронних грошей. Але українським законодавством передбачено, що емісія грошей може здійснювати тільки банківською системою, а Bitcoin, не має центру емісії.

Під час дослідження, нами було визначено і систематизовано переваги та недоліки Bitcoin як фінансової структури (рис. 1).

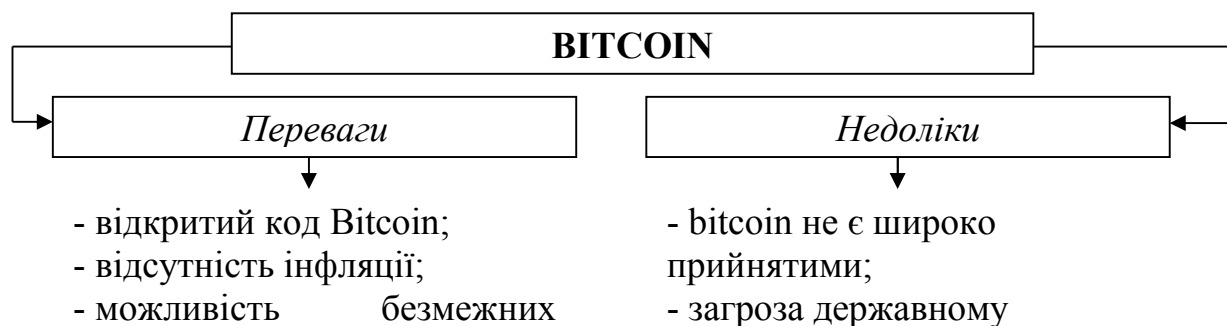

Рисунок 1 – Переваги та недоліки електронної валюти Bitcoin

Джерело: побудовано автором

Таким чином, Bitcoin необхідно віддати належне. Задум фінансової системи, криптовалюти незалежної від різноманітних бюрократичних аномалій це більше ніж просто необхідність в наш час, але нажаль не можливо сподіватись на подолання бюрократії таким шляхом. Система на теперішньому етапі розвитку є доволі нестабільною, і далеко не досконалою, не здатна взяти на себе функції деяких фіатних валют. На нашу думку, в майбутньому відбудеться злиття реальних і віртуальних грошей з кращими якостями тих і інших, але скоріш за все Bitcoin не матимуть до цього відношення. Оскільки нова електронна валюта не має довгострокового майбутнього.

ЛІТЕРАТУРА

1. Хірн М. The resolution of the Bitcoin experiment [Електронний ресурс] / М. Хірн // Режим доступу : https://medium.com/@octskyward/the-resolution-of-the-bitcoin-experiment-dabb30201f7#_r=0. – Дата останнього доступу: 03.03.2017 р. – Назва з екрану.
2. Резніченко Є. Біткоїн: валюта майбутнього чи фінансова піраміда [Електронний ресурс] / Є. Резніченко // Режим доступу : <http://www.prostobank.ua/>. – Дата_останнього доступу: 03.03.2017 р. – Назва з екрану.
3. Кругман П. Bits and Barbarism [Електронний ресурс] / П. Кругман // Режим доступу : http://www.nytimes.com/2013/12/23/opinion/krugman-bits-and-barbarism.html?_r=0. – Дата останнього доступу: 03.03.2017 р. – Назва з екрану.